

MENANDROΥ

- (Γο.) τοιοῦτόν ἐστ' ἐρημία κ[ακόν.  
 ὄρα̃ς; ἀκαρῆς νῦν παραπόλωλας ἀρτίως. 695  
 τηρούμενον δὴ τηλικούτον τῷ βίῳ  
 ἤδη καταζῆν δεῖ.
- (Κν.) χαλεπῶς μὲν, οἶδ' ὅτι,  
 ἔχω. κάλεσον δέ, Γοργία, τὴν μητέρα.  
 (Γο.) ὡς ἔνι μάλιστα. τὰ κακὰ παιδεύειν μόνα  
 ἐπίσταθ' ἡμᾶς, ὡς ἔοικε. 700
- (Κν.) θυγάτριον,  
 βούλει μ' ἀναστήσαι λαβοῦσα;  
 Σω. μακάριε  
 ἄνθρωπε.
- (Κν.) τί παρέστηκας ἐνταῦθ' α. . [  
 [hic perisse videntur versus fere quinque]  
 ]εσοις ἐβουλόμην  
 Μυρ]ρίνη καὶ Γοργία,  
 ε. [ ]ον προειλόμην 710  
 οὐχὶ σω. [ . . . . ] . . . . [ . ] . οὐδ' ἂν εἷς δύναιτό με  
 τοῦτο με[τα]πείσαι τις ὑμῶν, ἀλλὰ συγχωρήσετε.  
 ἐν δ' ἴσω[ς] ἤμαρτον, ὅτι <γε> τῶν ἀπάντων ὠ<ό>μην  
 αὐτὸς αὐ[τά]ρκης τις εἶναι καὶ δεήσε<σ>θ' οὐδενός.  
 νῦν δ' [ἰ]δῶν ὀξεῖαν οὔσαν ἄσκοπόν τε τοῦ βίου 715  
 τὴν τε[λ]ευτήν, εὔρον οὐκ εὔ <τοῦ>το γινώσκων τότε.  
 δεῖ γὰρ [ρ εἶ]ναι κα<ἰ> παρεῖναι τὸν ἐπικουρήσοντ' αἰί.